

στυχῶς ἄχρι τοῦδε τοῦλάχιστον ὀλίγοι ἡσχολήθησαν εἰς τοιαῦτα ἔργα, ὁ δὲ φιλοπονήσας τὸ ἐν λόγῳ πονημάτιον εἶναι κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἀξιεπαινος, καθόσον κατέστησεν αὐτὸ περιληπτικὸν συνάμα καὶ εὖωνον, τιμώμενον ἀντὶ δραχ. 1, 25.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ εὐλογία δυστυχῶς μαστίζει ἔτι τὴν ἀνθρωπότητα, οὐ μόνον καθ' ἅπαν σχεδὸν τὸ ἑλληνικὸν Κράτος, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ. Ἐν χειμάρρᾳ μάλιστα, ἐπαρχία κειμένη μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, προὔξενησε καὶ προξενεῖ ἔτι μεγίστην θραῦσιν. Οὐκ ὀλίγην δὲ θραῦσιν προὔξενησε καὶ προξενεῖ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐνέσκηψαν καὶ ἐπικρατοῦσι καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐξανθηματικά νοσήματα, κατ' ἐξοχὴν ἱλαρις καὶ ὀστρακιά. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ φύσιν ἤδη ἐπικρατεῖ καλοκαιρία, καὶ ὑπάρχει μάλιστα καῦσος ὑπερβολικὸς καὶ λίαν δυσανάλογος τῆς ἐποχῆς, διὰ τοῦτο φοβούμεθα, ὅτι τὰ ἐξανθηματικά ταῦτα νοσήματα, οὐ μόνον δὲν θὰ μετριασθῶσι κατὰ τὴν ἐπίτασιν, ἀλλὰ καὶ θ' αὐξήσωσι.

— Θέλουσι μᾶς συγχωρήσει, ἐλπίζομεν οἱ ἀναγνώσται νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

Ἀξιότιμε Κύριε Γούδα!

Πολλὴν εὐχαρίστησιν μοῦ ἐπροὔξενησεν ἡ ἀνάγνωσις τοῦ περιοδικοῦ συγγραμματος σας ἡ «Μέλισσα τῶν Ἀθηνῶν.» Εὐχομαι ἐκ καρδίας, ἵνα τὸ παράδειγμά σας μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν σκγγραφέων, διδάσκοντες εἰς τὸν λαὸν τὸν πρακτικὸν βίον καὶ παρουσιάζοντες εἰς αὐτὸν ὡς εἰς καθρέπτῃν τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων μας καὶ τὰ ἐλαττώματά μας· εὐχομαι αἱ ἰδέαι σας νὰ γείνουν κοιναὶ καὶ εἰς τὴν καλύβην τοῦ γεωργοῦ μας.

Επιθυμῶν δὲ νὰ συντελέσω ελάχιστόν τι εἰς τὴν διάδοσιν τῶν καλῶν τούτων ἰδεῶν, σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὸ μικρὸν ποσὸν τῶν δραχ. 100 ὡς συνδρομὴν μου μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης μου, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Φεβρουαρίου 1864.

Ὁ φίλος σας Γ. Ν. ΜΑΝΤΖΙΑΒΙΝΟΣ.

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου
τοῦ ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα.

Κύριε Πρόεδρε!

Ὁ ἐνταῦθα ἀξιότιμος ἔμπορος Κ. Γ. Ν. Μαντζιαβῖνος μοι

ἔπεμψε σήμερον δραχμὰς ἑκατὸν ὡς συνδρομὴν ἐνὸς ἀντιτύπου εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ συντασσόμενον περιοδικὸν σύγγραμμα «ἡ Μέλισσα τῶν Ἀθηνῶν» ἐπευχόμενος, ἵνα τὰ δι' αὐτοῦ δημοσιευόμενα γίνουσι κοινὰ καὶ εἰς τὴν καλύβην τοῦ γέωργου μας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐνιαύσιος συνδρομὴ τῆς Μελίσσης λογίζεται μόνον εἰς δραχμὰς δέκα, φρονῶ, ὅτι ἐκπληρῶ τὴν πρόθεσιν τοῦ δωρητοῦ, ἐὰν παρακαλέσω ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὰ περισσεύοντα ἐννέα ἀντίτυπα καὶ τὰ προσφέρετε ὡς βραβεῖον ἐπιμελείας καὶ χρηστοθεσίας εἰς τοὺς ἐκπαιδευομένους ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ Χατζῆ Κώστα.

Ἵποσημειοῦμαι μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Φεβρουαρίου 1864.

ΑΝΑΣΤ. Ν. ΓΟΥΔΑΣ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1864.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ.

Ἀριθ. Πρωτ. 867.

Πρὸς τὸν ἐν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σᾶς διαβιβάζομεν, ὑπὸ ταίνιαν, δύο ἀντίτυπα τοῦ πρώτου φυλλαδίου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐντίμου ἱατροῦ Κ. Γούδα ἐκδιδομένου περιοδικοῦ πονήματος. Ἡ Μέλισσα τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀφιλοκερδὴς προσπάθεια, ἣν ὁ ἀξιοτίμος καὶ λόγιος οὗτος συμπολίτης ἡμῶν καταβάλλει, ἵνα διαδώσῃ εἰς ἅπαντας τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς ἰδέας κοινοφελεῖς, δι' ὧν δύναται νὰ καταστή ὁ βίος αὐτῶν ἄνετος, ἐστὶν ἀναντιρρήτως ἄξιος, παντὸς ἐπαίνου, διὸ καὶ πάντες ὀφείλομεν νὰ συνδράμωμεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἔργον τοῦ ὅσον ἐνεστι.

Συνιστῶντες, ἐπομένως, ὑμῖν ιδίως τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πόνημα, πεποιθᾶμεν ὅτι θέλετε καταβάλλει πᾶσαν ἐφικτὴν προσπάθειαν ὅπως διαδοθῇ αὐτὸ εἰς τὰς διαφόρους κλάσεις τῶν κατοίκων τῶν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν δικαιοδοσίαν μερῶν καὶ συλλεχθῶσι συνδρομαὶ ἵνα δυνηθῇ ὁ συγγραφεὺς νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ νὰ τελειοποιήσῃ μάλιστα τὸ τοσοῦτον κοινοφελὲς αὐτοῦ ἔργον.

Ἡ μετριότης τῆς τιμῆς ἐκάστης συνδρομῆς ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ συγγράμματος θέλει βεβαίως συντείνει ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν προσπαθειῶν σας.

Θέλετε δὲ μᾶς ἀναγγεῖλαι ἐν καιρῷ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν, συνεπειὰ τῆς παρουσίας, ὑμετέρων ἐνεργειῶν. Ὁ Ὑπουργός.